

Днешният пролетен ден – седми март – се превърна в истински празник за петокласниците от СУ „Г. Бенковски“. Интересно, увлекателно и емоционално в открито урочно занятие в ЧК те представиха наученото по литература за много от празниците на българите.

Разказаха защо, кога и как се празнуват Бъдни вечер, Коледа, Василевден, Сирни заговезни /Прошки или Поклади/, Тодоровден, 1 март, Благовещение, Лазаровден, Цветница, Великден, Гергьовден, Еньовден. Облечени в народни носии като коледари, сурвакари, кукери, Баба Марта, лазарки те представиха много от обредите, традиционните ритуали и обичаи, свързани със съответните празници. Пяха коледарски песни и изричаха традиционните коледарски пожелания, своеобразни вербални магии за здраве, плодородие и берекет. Сурвакаха с дряновите сурвачки и пожелаваха благоденствие и сполука, здрава и щастлива година, „догодина, до амина“. Прогонваха злите сили, размахвайки дървените ятагани и разтърсвайки многогласните кукерски звънци. Други „хамкаха“ обеленото сварено яйце, висящо на червен конец, опитвайки се да спечелят в надпреварата да го „хванат“ с уста и да бъдат „най – жилави и здрави през годината“. Обичаите по Лазаровден и Цветница – женското съответствие на коледарските и сурвакарските обичаи на мъжете, бяха представени от танцуващите и пеещи лазарски песни девойчета, които, събрани в полукръг около менчето, откъсваха листенца от пролетни цветя, гадаеха и наричаха, изричайки благопожелания за плодородие и берекет. Не по – малко емоционални бяха танците и песните и на еньовденските девойки, водени от Еньовата буля, която, вадейки от котлето китките цветя със завързан на тях пръстен, наричаше какъв ергенин ще се падне на всяка от тях.

Петокласниците емоционално и уверено разказаха легендата за хан Аспарух и появата

на мартеничките, обясниха символиката на белия и червения цвят, на бъдника, който през цялата нощ на Бъдни вечер гори в огнището и се свързва с представата за възраждащото се Слънце и с образа на световното дърво.

Представиха значението на огъня, символиката и произхода на традицията за боядисаните червени великденски яйца, разказаха за обредните коледни хлябове и символните знаци върху тях, както и за великденските козунаци, олицетворяващи плодородието и възкресението за нов живот в природата.

Говориха още за празника на Св. Георги – закрилника на пастирите и стадата, за цветята и венците, с които се окичват гергьовденските агънца, за празничните гергьовденски люлки, на които се люлеят младите за здраве и късмет.

Не беше подминат и Еньовден – празникът, който народът свързва с началото на лятото, когато нощта е най – къса, а денят – най – дълъг, но от този ден постепенно намалява с „едно просено зърно“. Учениците обясниха как, според поверието, в нощта срещу празника „небето се отваря“, звездите, слизат на земята“ и омайват тревите и цветята, като им придават магическа целебна сила, затова билките, набрани на Еньовден, са най-лековити.

Петокласниците сладкодумно разказваха, емоционално пяха, танцуваха, рецитираха художествени творби на известни поети, посветени на различните празници. Така те по вълнуващ начин осмислиха защо ценим народните творения, разкриващи богатствата на една неписана история. Народът ни е разкроявал живота си с много обичаи и празници и чрез тях през вековете е достигнала до нас мъдростта на предците.

Учениците сами осмислиха, че ролята на празниците показва защо всяка нация така ревниво съхранява своите традиции. Това се отнася и до нашите, защото в тях са събрани богатият народен дух, вярата в доброто, надеждата за утрешния ден.

[Снимки](#)